

Sygn. akt III K 829/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2016r.

Sąd Rejonowy Lublin - Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Tatarczak

przy udziale Protokolanta: Anny Kuli, Sylwii Fiuk, Ewy Urban

Prokuratora: Krzysztofa Maryńczaka, Sylwestra Woźniaka

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2015r., 7 stycznia 2016r., 28 stycznia 2016r., 24 lutego 2016r.,

21 marca 2016r., 20 kwietnia 2016r., 16 maja 2016r.

sprawy **W. R.**

syna S. i Z. z domu O., urodzonego (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

w dniu 24 sierpnia 2015 roku w miejscowości T. gm. T.woj. (...) kierował samochodem osobowym marki P. o nr rejestracyjnych (...) w ruchu lądowym po drodze publicznej (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, gdzie badanie urządzeniem kontrolno – pomiarowym A. A 2.0 wykazało: I – 0,47 mg/l, II – 0,48 mg/l, III – 0,47mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu

to jest o czyn z art. 178a§1 k.k.

I. oskarżonego **W. R.** uznaje za winnego dokonania zarzucanego czynu, przyjmując iż miał 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym wyczerpał dyspozycję art. 178a§1 k.k. i za to na podstawie art. 178a§1 k.k. wymierza oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 120 (sto dwadzieścia) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33§3 k.k. wysokość stawki dziennej w kwocie 10 zł (dziesięć);

II. na podstawie art. 42§2 k.k. w zw. z art. 43§1 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 43a§2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych;

IV. na podstawie art. 63§4 kk na poczet orzeczonego zakazu zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy w okresie od dnia 24 sierpnia 2015r. do dnia 19 maja 2016r.;

V. zwalnia oskarżonego z opłaty oraz zwrotu wydatków, którymi obciąża Skarb Państwa

III K 829/15

UZASADNIENIE

W toku postępowania Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W nocy z 23 na 24 sierpnia 2015r. oskarżony **W. R.** przebywał u znajomego **Z. K.** w miejscowości **O.**. Jeszcze w dniu 23 sierpnia 2015r. około godziny 22-22.30 zakończył spożywanie piwa - łącznie 1 litra. Wiedział, iż następnego dnia rano będzie musiał zawieźć samochodem znajomą do **L.**

W dniu 24 sierpnia 2015r. około godziny 5tej oskarżony obudził się z bólem brzucha. Wypił trzy porcje wódki z pieprzem – łącznie 75 gram. Około godziny 6 tej zjadł śniadanie. **Z. K.** poinformował oskarżonego o częstych kontrolach drogowych przeprowadzanych w **T.** przez funkcjonariuszy Policji. Udostępnił **W. R.** cyfrowy detektor (...) o numerze seryjnym (...), zapewniając iż urządzenie posiada przeprowadzoną kalibrację. Istotnie kalibracja została przeprowadzona przez dystrybutora urządzenia w styczniu 2015r. Oskarżony dwukrotnie poddał się badaniu. Za każdy razem uzyskiwał wyniki 0,12 promili.

Zgodnie z wcześniejszym planem **W. R.** kierował samochodem marki **P.** o nr rej. (...) na trasie **O.** - **L.**, przewożąc jako pasażera znajomą **M. F.**. Poruszał się po drodze gminnej nr (...) (drodze publicznej). W miejscowości **T.** został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji do kontroli drogowej i poddany badaniu na stan trzeźwości. Okazało się, iż jest w stanie nietrzeźwości. O godz. 6.55 miał 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 6.58 miał 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś o godz. 7.06 - 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

W dniu 24 sierpnia 2015r. w przedmiotowej sprawie zatrzymano **W. R.** prawo jazdy kategorii (...).

Oskarżony z zawodu jest artystą – stolarzem. Nie ma żadnego majątku. Pozostaje bez dochodu, będąc na utrzymaniu rodziny. W szczególności nie miał dochodu także w 2014r. Jest rozwiedziony. Cięży na nim obowiązek alimentacyjny wobec żony i czwórki dzieci – alimenty w łącznej wysokości 3.420 zł. Nie był dotychczas karany za popełnienie przestępstwa.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z zeznań **Z. K.** (k.41-41v), **M. F.** (k.41v-42), a także dowody z dokumentów - uznane za prawdziwe jako autentyczne, nie budzące wątpliwości - w postaci protokołu badania stanu trzeźwości (k.2), świadectwa wzorcowania (k.3), danych o karalności (k.48), informacji o dochodach w 2014r. (k.12), instrukcji obsługi, zgłoszenia do serwisu, karty kalibracji (k.43), pisma Polskiego Centrum Akredytacji (k.72), pisma (...) **A. W.** (k.83), a nadto w części w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego **W. R.** (k.38v-39).

Oskarżony **W. R.** (k.38v-39) nie przyznał się do dokonania zarzucanego czynu. Jak stwierdził w postępowaniu przygotowawczym wprawdzie przyznał się do winy, ale w rzeczywistości nie miał świadomości, iż prowadząc samochód jest w stanie nietrzeźwości. Wyjaśnił, iż do godz. 22.30 w dniu 23 sierpnia 2015r. spożył litr piwa. Gdy obudził się około godz. 5 tej w dniu 24 sierpnia 2015r. bolał go brzuch. Wypił wówczas trzy kieliszki wódki z pieprzem – łącznie 75 g. Około godziny 6 tej zjadł śniadanie. Kolega **Z. K.** udostępnił urządzenie do badania stanu trzeźwości, zapewniając o przeprowadzeniu jego kalibracji. Oskarżony wyjaśnił, iż dwukrotnie uzyskał wynik 0,12. Pomny ostrzeżeń kolegi o przeprowadzanych w **T.** kontrolach drogowych postanowił pojechać samochodem. Kierował pojazdem na trasie **O.** – **L.**, przewożąc pasażera, zamierzając pokonać 30-40 km drogi. W **T.** został jednak zatrzymany przez policjantów, którzy przeprowadzili badanie na zawartość alkoholu w jego organizmie. Oskarżony wyjaśnił, iż był zdumiony stwierdzonym u niego stanem nietrzeźwości.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego zasługuje na wiarę w zasadniczym zakresie. Brak podstaw by wątpić w szczerść i prawdziwość jego słów. Dowody z zeznań **Z. K.** (k.41-41v) i **M. F.** (k.41v-42) – każdy z nich obdarzony walorem prawdy jako logiczny, rzeczowy, spójny - potwierdzają podawane przez **W. R.** okoliczności dotyczące spożywania alkoholu, przeprowadzenia badań na udostępnionym przez kolegę urządzeniu, wreszcie kierowania samochodem na trasie do **L.**, zatrzymania do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji.

Na fakt znajdowania się oskarżonego w stanie nietrzeźwości w czasie kierowania samochodem wskazuje dowód z dokumentu w postaci protokołu użycia alkometru (k.2). Jednoznacznie wynika z niego, iż o godz. 6.55 miał 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o godz. 6.58 miał 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, zaś o godz. 7.06 - 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W ocenie Sądu dowód z protokołu użycia alkometru zasługuje na wiarę,

jako autentyczny i nie budzący wątpliwości. Oskarżony nie kwestionował wyników badań, podpisał protokół użycia urządzeń, nie żądał pobrania krwi. Urządzenie posiadało ważne świadectwo wzorcowania laboratorium wzorcującego akredytowanego przez Polskie Centrum Akredytacji, co wskazuje na miarodajność uzyskanych wyników (k.3).

Nie można dać wiary zapewnieniu W. R. jakoby co najmniej nie godził się z tym, iż kierując samochodem marki P. znajduje się w stanie nietrzeźwości. W tym zakresie twierdzenia oskarżonego są nielogiczne, sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Bezsprzecznie Z. K. udostępnił mu urządzenie (...) o numerze seryjnym (...), które w styczniu 2015r. było poddane kalibracji przeprowadzonej przez dystrybutora sprzętu (instrukcja obsługi, zgłoszenie do serwisu, karta kalibracji k.43). Fakt uzyskania wyniku 0,12 promili nie wyklucza jednak tego, iż oskarżony co najmniej godził się z tym, iż jednak pozostaje w stanie nietrzeźwości. Po pierwsze z instrukcji obsługi jednoznacznie wynika zastrzeżenie producenta o możliwości występowania niedokładności pomiaru wynoszące aż 10%. Po drugie urządzenie posiadało wprawdzie kalibrację, ale przeprowadzaną w styczniu 2015r. przez laboratorium bez akredytacji Polskiego Towarzystwa Akredytacji (pismo Polskiego Centrum Akredytacji k.72, pismo (...) A. W. k.83). W przypadku miarodajnych probierzy trzeźwości, takich jak użyty przez funkcjonariuszy Policji przy badaniu oskarżonego, świadectwo wzorcowania wystawia laboratorium posiadające akredytację (k.3). Dzięki temu pozostaje zapewniona prawidłowość wskazań danego urządzenia. Skoro oskarżony nie użył w domu Z. K. urządzenia o takim samym właściwości jakim posługują się policjanci, nie miał pewności czy istotnie pozostaje trzeźwy. Jako kierowca, osoba z doświadczeniem życiowym, nie miał prawa opierać się wyłącznie na oświadczeniu kolegi co do poprawności wskazań cyfrowego detektora.

W. R. spożył alkohol w postaci 75 g wódki, w której co do zasady występuje stężenie alkoholu wynoszące 40%. Uwzględniając upływ czasu od zakończenia konsumpcji do rozpoczęcia prowadzenia samochodu, oskarżony musiał sobie zdawać sprawę z możliwości występowania alkoholu w jego organizmie. Tym bardziej że urządzenie Z. K. wykazywało na obecność alkoholu, choć w zaniżonej wartości.

Pozostałe dowody z dokumentów nie przywołane przy ustaleniach faktycznych nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Przystępując do kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego Sąd zważył, co następuje:

Czyn W. R. stanowi występki z art. 178a§1 k.k.

Do znamion przestępstwa stypizowanego w art. 178a§1 k.k. należy prowadzenie przez sprawcę znajdującego się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Zgodnie przy tym z art. 115§16 pkt 2 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi w szczególności wtedy, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

W świetle orzecznictwa SN przez pojazd mechaniczny należy w szczególności rozumieć pojazd silnikowy (vide uchwała SN z dnia 12 maja 1993r., OSNKW 1993/5-6/27). Zgodnie zaś z definicją ustawową sformułowaną w art. 2 pkt 32 i 33 ustawy z dnia 20 czerwca 1997r. prawo o ruchu drogowym (Dz.U. nr 98, poz. 602 z późn. zm) pojazdem silnikowy jest pojazd wyposażony w silnik, za wyjątkiem motoroweru i pojazdu szynowego, którego konstrukcja umożliwia jazdę z prędkością przekraczającą 25 km/h.

Dokonując subsumpcji należy dostrzec, iż oskarżony w dniu 24 sierpnia 2015r. znajdował się w stanie nietrzeźwości – po zatrzymaniu przez funkcjonariuszy Policji miał 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Będąc w stanie nietrzeźwości kierował samochodem marki P. o nr rej. (...) - pojazdem mechanicznym. Poruszał się przy tym w ruchu drogowym (lądowym) – po drodze gminnej (...) w miejscowości T..

Od strony intelektualnej i wolitywnej okoliczności czynu wskazują, iż oskarżony co najmniej godził się na podjęcie zachowania objętego dyspozycją art. 178a§1 k.k. Jak już wcześniej podniesiono spożył alkohol w postaci 75 g wódki, po upływie niespełna dwóch godzin od zakończenia konsumpcji zaczął kierować samochodem. Jako pełnoletni

mężczyzna znał skutki działania alkoholu, miał wiedzę iż pozostaje obecny w organizmie – uwzględniając wypitą ilość, nieznaczny wpływ czasu. Pomimo tego podjął się kierowania samochodem.

Tym samym W. R. podjętym zachowaniem wypełnił znamiona występku z art. 178a§1 k.k.

Przystępując do wymiaru kary i innych rozstrzygnięć w sprawie Sąd zważył, co następuje:

Czyn przypisany W. R. cechuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości o czym świadczy fakt, iż kierując samochodem w stanie nietrzeźwości miał 0,47mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a więc prawie dwukrotnie więcej niż wynosi próg decydujący o przestępczym charakterze czynu. Zamierzał przejechać samochodem odcinek aż 30-40 km, przewożąc ze sobą pasażera. Na korzyść oskarżonego należało natomiast uwzględnić fakt jego dotychczasowej niekaralności. Sąd miał również na względzie zagrożenie przewidziane za czyn art. 178a§1 k.k. Ustawodawca określił alternatywnie trzy rodzaje kar – grzywnę, ograniczenie wolności i pozbawienia wolności do lat dwóch. Okoliczności te w szczególności stanęły u podstaw wymierzenia kary grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych. Zdaniem Sądu taka sankcja pozostaje współmierna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, uwzględnia cele w zakresie społecznego oddziaływania oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec sprawcy.

Ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 zł Sąd oparł się na dyrektywach z art. 33§3 k.k., biorąc przede wszystkim pod rozwagę, iż oskarżony ma zdolności zarobkowe (wyuczony zawód stolarz – artysta), nie mniej obecnie pozostaje bez stałego dochodu będąc na utrzymaniu rodziny, a przy tym ma obowiązek płacenia alimentów w łącznej wysokości 3.420 zł miesięcznie.

W oparciu o art. 42§2 k.k. w zw. z art. 43§1 k.k. Sąd orzekł obligatoryjny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres trzech lat. Określając taki wymiar Sąd miał na względzie fakt, iż oskarżony miał aż 0,47 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przewoził ze sobą pasażera, zamierzał przejechać odcinek około 30-40 km. Orzeczony środek karny w pełni uzmysłowi W. R. naganność jego postępowania, czasowo wyeleminuje z ruchu drogowego jako kierowcę pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 43a§2 kk orzeczono od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej obligatoryjne świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych. Za najniższą wysokością świadczenia przewidzianą we wspomnianym przepisie przemawia sytuacja materialna i rodzinna W. R..

Oskarżony od dnia 24 sierpnia 2015r. ma zatrzymane prawo jazdy. Na podstawie art. 63§4 k.k. zasadne było zaliczenie na poczet orzeczonego zakazu okres zatrzymania dokumentu – do dnia wydania wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych wynika z zastosowania art. 624§1 k.p.k. W ocenie Sądu konieczność uiszczenia opłaty oraz zwrotu wydatków byłaby dla W. R. zbyt uciążliwa z uwagi na znaczące obciążenia finansowe wynikające z orzeczonej kary grzywny oraz świadczenia pieniężnego, a z drugiej strony brak stałego dochodu i ciężący obowiązek alimentacyjny.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.